

snad nějaká cizí tělesa, podlitá krev, vmačknutiny, poškrábaniny atd., ježto by snad z toho pocházely, že se hledělo nafoukati vzduchu dítěti do plic.

§. 128.

Na přední straně hrudi, když byla s ní kůže sejmuta, budiž spatřeno, zdali jest kost hrudní z jednoho neb z více kusů; jaký uhel dělají chrustavky žeberní se žebry, s nimiž se spojují; po odřezání branice budtež chrustavky žeberní přestříhnuty a kost hrudní, byvši od kostí klíčkových opatrně odřezána, odstraněna. Když pak byla dutina hrudní otevřena, budiž poznamenáno: jak vysoko leží branice t. j. ku kterému žebru anebo ku které mezeře mezižeberní dosahuje nejvyšší částka jejího klenutí; a potom buď popsáno, jak jest brzel veliký, jaké formy jest, jak leží; zdali jest rostlý z jednoho kusu aneb máli více laloků; jakou má barvu a tuhost.

§. 129.

Dříve nežli se počne zkouška s plicemi a v příčině dýchání, budiž okem změřeno, jaký objem plíce mají, a jak dle toho leží, a budiž dodáno, zdali a jak dalece vyplňují dutinu hrudní; vyplňují jenom zadní prostoru její; kterými místy se dotýkají plíce vedlejších ústrojů; pokrývali spodina plicní celou branici čili nic; zdali a jak dalece přední kraje plic obkličují srdec; aneb zdali srdec docela jest nepřikryt.

Na to budtež plíce i se srdcem a brzlem z dutiny hrudní vyňaty; dříve však budiž, aby se zamezilo krvácení a z toho pocházející potřísnění, srdečnice a vena dutá na horu vzstupující; nad branici podvázána; a taktéž podvázány budte i větší cevy ze srdce vystupující, po tom budtež tyto útroby vodou omyty, převázeny, aby se vyhledala prostá tíž jejich, a na to zevnitř ohledány. V příčině tohoto zevnitřního ohledání plic budiž udáno: jaký tvar mají plíce vůbec a zvláště jejich jednotlivé laloky; jak vyhlížejí jejich kraje; jakou mají plíce i jejich jednotlivé laloky barvu, a jaké jsou na nich odstíny této barvy, při čemž náleží zřetel míti i k tomu, že se mohou proměny díti i působením zevnitřního vzduchu. Dále dlužno udati: jak tuhé a pružné jsou plíce; jsouli celé a všudy stejně takové aneb na rozličných místech rozličné; zdali se jejich hmota, když se prstem ohmatávají, jeví býti tužší, celistvější aneb kypřejší, měkčí; jak vyhlížejí plíce na povrchu; objevují se tkanina, ježto skrze útlou blánu syrovátečnou prohlíží, býti hmotou jednotejnou, jenom krevnicemi protkanou, aneb zdali jsou tu viditelné měchýřky vzdušné, ježto bývají na malá skupení jako ostrůvky rozrůzněny, v jaké rozsáhlosti a na kterých místech; jak velice se plíce těmito měchýřky zedmuly; aneb zdali mezi částkami plic již vzduch v sobě majícími jsou místa beze vzduchu, v jaké rozsáhlosti, a v čem záleží změna tvaru tím způsobena. Když již bylo hnutí plic pokročilo, dlužno náležitě uvážiti, jakou mají barvu, jak jsou tuhé, jak změnily svůj objem a sice pokud by to vše od hnutí pocházeti mohlo; jmenovitě budiž, když se již